

Yâr

◆Âşık Tubetli

Gece bitti gün tükendi bir daha
Sabah güneş olup doğasıca yâr
Sen semada bulut, ben çölde vaha
Her dem damla damla yağasıca yâr

Yakma derim sevda dolu sineyi
Devir devran ettik onca seneyi
Daha ne beklersin veran haneyi
Gönül sarayına sığasıca yâr

Ardınayım takip ettim izlerin
Kazıdım zihnime tatlı sözlerin
Alır benden beni kara gözlerin
Kipriği, kaşına deġesice yâr

Yıllar yılı seçtim akla, karayı
Kat kat sardım çare bulmaz yarayı
Gayri vuslat ile açma arayı
Firkatime firkat yağasıca yâr

Tubetli de Mecnun oldu bilirim
Çağır yeter nerde olsam gelirim
Senden uzak bir kaç güne ölürüm
Nefessiz bırakıp, boğasıca yâr

Muamma

◆Ahmet Yıldırımtepe

Çiçekler arasında görüp de vurulmuştum
Akıl hükümsüz o an seyire kurulmuştum
Bağban çıkıp gelmese bağında dirilmiştum
Seni bağdan kıskanan uzaklarda bir can var

Sana rüzgâr fark etmez gönlün hovarda gemi
Yol yok, iz yok, rota yok kaptanın pek acemi
Karşındaki buz dağı, dikkat et çarpma emi
Seni dağdan kıskanan uzaklarda bir can var

Rüyalarım korkulu, hicrana karılmışsın
Tanımadığın bana nedendir darılmışsın
Bu garip duruyorken ağlara sarılmışsın
Seni ağdan kıskanan uzaklarda bir can var

Artık günleri yakıp, geceyi közlermişsin
Gaipten haber sorup yolları gözlermişsin
Bilmem hangi asırı, çağları özlermişsin
Seni çağdan kıskanan uzaklarda bir can var